

РЕШЕНИЕ

№ 6686

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7212** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Н. В. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, чрез адв К. Г. от САК, срещу Решение № 32-233519 от 21.06.2023 г., издадено Директора на Териториална Дирекция (ТД) Митница Р. при Агенция „Митници“ (АМ).

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспореното решение поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и липса на мотиви. Счита, че при извършения последващ контрол по смисъла на чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ неправомерно е извършено позоваване на информация за износ на автомобили със същите характеристики от системата на Американската служба „Митници и гранична охрана“, тъй като тази служба няма отношение към сделката, по която Д. е страна. Твърди, че е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално платената договорена цена на внесената стока, което е основание за прилагане на чл. 70, пар. 1 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приема на Митнически кодекс на Съюза (М.). Счита, че като документ за точност на цената следва да се приеме единствено издадената фактура, която съдържа всички реквизити и удостоверява сключен договор за покупко-продажба на МПС. Определянето на стойността на сделката зависело изцяло от договорната свобода и волята на страните по нея, което се потвърждавало и от наличието на плащане в уговорения размер.

Оспорва наличието на основание за съмнение в декларираната стойност на процесния автомобил, като твърди, че декларации на трети лица относно износната стойност на вещта, без да е установена връзката им с конкретния внос, не са обвързващи. Сочи, че митническата декларация (МД) съдържа всички относими данни по смисъла на чл.162 от Регламент (ЕС) № 952/2013, което навеждало на липса на реални мотиви относно новоопределената стойност, почиваща единствено на съмнения. Навежда доводи за нарушение на чл.34, ал.4 и чл.35 от АПК и на принципите за истинност, равенства и служебно начало в административния процес. Жалбоподателят счита, че митническите органи не са доказали действително платена или подлежаща на плащане цена, различна от фактурираната и платена. Визира нарушения на чл.70, пар.1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл.128, пар.1 и чл.129, пар.1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, както и неспазване на процедурата по чл.22, пар.6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, тъй като изпратеното писмо било формално и не съдържало мотиви. Изложеното накърнявало правото му на защита. Претендира за отмяна на решението и присъждане на разноски.

Ответникът Директор на Териториална Дирекция Митница Р. при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Ф., оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена в представени бележки от 27.10.2023 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 27.09.2021г. в Митнически пункт (МП) Пристанище Л., съгласно чл.172 от М. е приета МД с MRN 21BG004205016983R4, с която е поставена под митнически режим „допускане за свободно обращение“ стока, описана в елемент от данни (ЕД) 6/8 „Описание на стоката“ като употребяван лек автомобил марка „Т., модел S., първ. регистрация - 02.01.2008г., бензин; работен обем-5700 куб.см, мощност на двигателя-284 KWDIN, шаси: 5TDBY67A98S017438, с получател Н. В. Д., с адрес: [населено място], 1836,[жк]/зона В/[жилищен адрес]0. Декларатор на стоката по МД съгласно чл.18 и чл.19 от М. е „КРИС Н-2009“ ЕООД, с ЕОРИ BGA203934123ZZZZ2 в качеството му на пряк представител на вносителя (получателя) на автомобила.

При декларирането на автомобила са представени следните документи, описани в ЕД 2/3 „Представени документи, сертификати, разрешения, допълнителни данни“ на МД, изискуеми съгласно чл.163 от М.: търговска фактура (V. bill of sale) от 09.07.2021 г. на стойност 1 500 U., включваща цена на автомобила 1000 U. и разходи за международен транспорт 500 U.; регистрационен талон на автомобила (certificate of title) № BJ925452, коносамент (B. of Lading) № IMP /2048/08/21 L2 и декларация за външен режим графит (T1) № 21BG00200220312174/27.09.2021 г. Съгласно чл.70 от М., е декларираната митническа стойност в ЕД 8/6 на МД в размер 2502.56 лева, (валутен курс 1.66837 лв) и условие на досп вка - EXW (в ЕД 4/1). За стоката, са взети са под отчет и погасени следните държавни вземания: вносно мито 250.26 лв и ДДС-600.56 лв.

Във връзка с получената информация от извършената проверка по линията на

международното сътрудничество с митническата администрация на САЩ на превозни средства, изнесени от САЩ за Република България, е получено писмо рег.№ 32-6536/06.01.2023г., регистрирано в Централно митническо управление (Ц.) на Агенция „Митници“. Към писмото са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износа (IEE) от системата на Американската служба „Митница и гранична охрана“, съдържащи данни за износа на превозните средства. В тази връзка, с писмо № 32-19372/16.01.2023г. на директора на дирекция „Митническо разузнаване“ към Агенция „Митници“ е уведомен директора на Териториална дирекция Митница Р. за предоставените от САЩ данни за превозни средства, допуснати за свободно обращение в митническите учреждения в състава и посочената митническа дирекция, включваща информация за цитирания автомобил. За същият, е представен IEE „Електронна информация за износ“ с ITN X20210728971894 и XTN[EИК]-ZIMUNYC985288 (B), съдържащ данни за износната цена на употребяван лек автомобил марка „Т.Ѕ, модел S., в размер на 11225 щатски долара. Предвид гореизложеното и въз основа на данните за износната цена на автомобила, допуснат за свободно обращение с МД № 21BG004205016983R4, е определена нова митническа стойност на основание чл.70 от М. и нов размер на държавните вземания, както следва: за мито – в размер на 1705.90 лв. и за ДДС – в размер на 3753.00 лв., ведно с лихва за забава.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е изпратен на жалбоподателя по пощата и видно от приложеното по делото известие за доставка е получен на 12.07.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, от 19.07.2023 г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При служебната проверка по чл.168 от АПК съдът установи, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ и в изискуемата форма.

Не е спорно, че по отношение на процесния внос по МД с MRN 21BG004205016983R4 е осъществен последващ контрол по чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ, който предоставя възможност на митническите органи, за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013, след вдигане на стоките да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи.

Жалбоподателят визира нарушение на чл.22, пар.6 от М., според който преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението.

Изцяло голословни са твърденията на жалбоподателя за формален характер на уведомяващото писмо по чл.22, пар.6 от М.. Видно от съдържанието на писмо рег. №

32-174475 от 10.05.2023 г. на зам.директора на ТД Митница Р. лицето е уведомено за образуваното административно производство за определяне на нова митническа стойност на внесения употребен лек автомобил, като документът преповтаря пичти изцяло съдържанието на оспорения индивидуален административен акт. Същият съдържа цялата информация, получена по линията на международното сътрудничество с митническата администрация на САЩ, вкл. данни за декларираната цена при износ в размер на 11 225 щатски долара. На жалбоподателя изрично е предоставена възможност за становище съгласно чл.8 от Делегиран регламент (ЕС) № 2015/2446 на Комисията. Писмото е връчено редовно на 12.05.2023 г. и съгласно писмо вх. №32-185815 от 18.05.2023 г. на пълномощник на лицето е предоставена възможност за снабдяване с документите от административната преписка. Неполучуването им поради невнасяне на дължимата държавна такса за услугата не може да се вмени във вина на администрацията. По изложените съображения, доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. на чл.34, ал.4 и чл.35 от АПК, са изцяло неоснователни.

По приложението на материалния закон съдът приема, че административният орган се е справил с доказателствената тежест по чл.170, ал.1 от АПК, вр. чл. 140 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, да установи по несъмнен и категоричен начин съмнение относно декларираната договорна стойност, респ. че същата не може да се определи съобразно чл.70 от М..

Основната уредба, която касае определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове, се намира в Глава 3 на Кодекса, именувана "Стойност на стоките за митнически цели". В разпоредбата на чл. 70 от Кодекса е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т.е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В следващите разпоредби и по - конкретно в разпоредбата на чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер в две насоки - първо по отношение на метода, регламентиран в чл. 70 от М. и на второ място по отношение на самите методи, които са посочени в чл. 74.

Независимо, че при митническото остойносттаване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Решението по дело С-263/06, т. 52 на Съда на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена.

В случая, съмненията се базират на официална информация, предоставена от митническата администрация на САЩ по линия на международното сътрудничество.

Обосновано митническите органи са кредитирали като официални и обвързващи данните от „Електронна износна информация“ (ЕЕИ) на Американската служба „Митници и гранична охрана“, като еквивалент на декларацията за износ в рамките на ЕС. Относно процесния автомобил е представена ЕЕИ с ITN X20210728971894 с XTN[ЕИК]-ZIMUNYС985288 (В), съдържаща данни за износната му цена в размер на 11 225 щатски долара. Касае се за реално заплатена цена, така както е декларирана в ЕЕИ при износ от САЩ, определена от оригинални фактури, представени от декларатора, които са задължителни документи при износ от САЩ. Отговорът на чуждестранната митническа администрация има характер на официален документ, с обвързваща материална доказателствена сила. Документите, представени при износа от САЩ установяват връзката между лицето, посочено в ЕЕИ като износител – G. A. E. L. и получателя по митническа декларация – Н. В. Д..

Тези данни не само обосновават основателните съмнения на митническите органи по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, но и установяват по несъмнен и категоричен начин, че действително заплатената стойност на процесния употребяван лек автомобил е в размер на 11 225 щатски долара, а не тази, която е декларирана в МД с MRN 21BG004205016983R4 от 27.09.2021 г.

Представеният от лицето договор за продажба от 09.07.2021 г. с данни за цена на автомобила от 1500 щатски долара е частен документ без обвързваща доказателствена сила. В отлика от него, информацията от митническата администрация на САЩ относно ЕЕИ, освен, че е официална, съдържа и релевантните данни относно действително платената или подлежащата на плащане цена по смисъла на чл.70, пар.1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото това са точните стойности, декларирани в електронната информация за износа, определени от оригиналните фактури, предоставени от декларатора, които са сред задължителните документи за износ от САЩ.

По изложените съображения са изцяло неоснователни възраженията на жалбоподателя по приложението на чл.70, пар.1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл.128, пар.1 и чл.129, пар.1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. При спазване на процедурата по чл.22, пар.6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 140, § 1 и § 2 от Регламента за прилагане митническите органи са определили действително платената цена на процесния лек, употребяван автомобил, която е различна от декларирана в МД с MRN 21BG004205016983R4 от 27.09.2021 г. и обосновано съобразно установената нова митническа стойност от 19 561.64 лева (11 225 щатски долара) е установен за досъбиране размер на вносно мито от 1705.90 лв. и ДДС от 3753.00 лв., или общ размер на 5458.90 лв.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Н. В. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, чрез адв К. Г. от САК, срещу Решение № 32-233519 от 21.06.2023 г., издадено Директора на Териториална Дирекция Митница Р. при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Н. В. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, чрез адв К. Г. от САК, да заплати на Агенция „Митници“ на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: